

РЕШЕНИЕ

№ 1

гр. Ловеч, 05.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, II СЪСТАВ, в публично заседание на седми декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИЛЕНА ВЪЛЧЕВА

Членове: ТАТЯНА МИТЕВА
ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА

при участието на секретаря ДАНИЕЛА КИРОВА
като разгледа докладваното от ТАТЯНА МИТЕВА Въззивно гражданско дело № 20234300500331 по описа за 2023 година

ПРОИЗВОДСТВО с правно основание чл. 258 и сл. от ГПК.

Постановено е решение № 260002/ 27.03.2023 година на Ловешкия районен съд по гр.д. № 2106 по описа за 2020 година на същия съд, с което е по иска на ищеца „ОБЩИНСКА БАНКА“ АД, ЕИК *****, *** срещу ответниците И. Й. И., починал в хода на производството и заместен от ДЪРЖАВАТА, Д. И. И., ЕГН *****, ***, и Ц.В И. Й., ЕГН *****, *** и С. И. И., ЕГН *****, ***, на основание чл.135, ал.1 ЗЗД е ОБЯВЕН ЗА ОТНОСИТЕЛНО НЕДЕЙСТВИТЕЛЕН спрямо ищеца, сключения с нотариален акт № 46, том XV, рег. № 6829, дело № 1056 от 2015 г. договор за покупко-продажба на недвижим имот в полза на трето лице, по силата на който И. Й. И. продава на Д. И. И., която купува в полза на С. И. И. и Ц. И. Й., при равни права следните недвижими имоти: Поземлен имот с идентификатор 02935.178.15, с площ по документи - 1 000 кв. м., находящ се в местността "Могилата", ***, с предназначение на територията - земеделска, начин на трайно ползване - друг вид нива, при съседни имоти с идентификатори 02935.501.734; 02935.178.14; 02935.178.7, 02935.178.6, 02935.178.5, 02935.178.27 и 02935.178.16; Поземлен имот с идентификатор 02935.193.8, с площ по документи - 631 кв. м., находящ се в местността

"Припека", ***, с трайно предназначение - земеделска, начин на трайно ползване - лозе, при съседни имоти с идентификатори № 02935.193.9, 02935.193.14 и 02935.193.7; Поземлен имот с идентификатор 02935.501.38, с площ от 1 513 кв. м., с адрес: ***, с предназначение на територията - урбанизирана, начин на трайно ползване - ниско застрояване /до 10 м/, при съседни имот с идентификатор 02935.501.953, 02935.501.9543, 02935.501.34, 02935.501.35 и 02935.501.37, ведно с изпълнените в него сгради с идентификатор 02935.501.38.1, предназначение - жилищна сграда - еднофамилна, с площ по документи - 41.000 кв. м., 02935.501.38.2, предназначение - друг вид сграда за обитаване, с площ по документи - 56 кв. м. , Сграда с идентификатор 02935.501.38.3, предназначение - друг вид сграда за обитаване, с площ по документи - 15 кв. м. и Сграда с идентификатор 02935.501.38.5, предназначение - друг вид сграда за обитаване, с площ по документи - 25 кв. м. Присъдени са и направените разноси.

Постъпила е въззивна жалба вх. № 260317/ 25.04.2023 г. (п.кл. от 24.04.2023 година) от Д. И. И., неправилно и необосновано, постановено при нарушение на съдопроизводствените правила. Не оспорва фактите на наличието на връзка кредитор – длъжник между ищеца и първоначалния ответник И. Й. И., както е разпоредителната сделка предмет на иска и описаните имоти. Не оспорва и родствените връзки, установени по делото. Оспорва знанието на Д. И. И., че е увредила кредитора. Сочи, че твърдата била недееспособна, а неговите низходящи не се знаели за увреждането, тъй като не се страни по договора. Сочи, че няма знание за увреждащ характер у страна на Д. И. И.. Моли съда да отмени обжалваното решение и вместо него да постанови ново.

В срока по чл. 263 ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба с вх. № 260433/19.06.2023 г. от въззиваемия „ОБЩИНСКА БАНКА“ АД. В него се оспорва въззивната жалба, като счита, че решението е правилно. Твърд, че е налице презумпция за знание, оборването на която е била в тежест на ответниците И. Й. И. и Д. И. И., като същите не са оборили презумпцията. Позовава се, че страните са били в родствена връзка помежду си , поради което е налице чл.135, ал.2 ГПК. Счита, че неоснователно е възражението, че един от приобретателите (третото ползващо се лице) е недееспособен, тъй като съгласието от него е от значение за уговорката в негова полза, а не

относно изповядването на сделката. Счита, че е неотносимо обстоятелството дали това лице е било дееспособно към момента на сключване на договора в негова полза. Твърди, че е доказана роднинската връзка между страните в процеса – ответникът е внук на продавача. Твърди, че неоснователно е възражението за неизследване дали третото лице, в чиято полза е сключен договора е дало съгласие, тъй като няма доказателства, които да опровергават, че същият се е отказал. Излага подробно съображения по фактическия състав на иск по чл.135 ЗЗД, а именно, че е доказано качеството кредитор-длъжник, разпореждането, увреждането и намаляването на имуществото. Моли съда да остави без уважение въззивната жалба и да потвърди първоинстанционното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 300.00 лева.

С определение № 649/ 15.08.2023 година на основание чл. 265, ал.2 ГПК като въззивници в производството са конституирани ДЪРЖАВАТА, Д. И. И., ЕГН *****, **, Ц.в И. Й., ЕГН *****, **, и С. И. И., ЕГН *****, **.

В съдебно заседание за въззивника Д. И. И. се явява адв. О. Б., АК - Кюстендил, който поддържа подадената въззивна жалба по изложените в нея съображения. Претендира и направените разноси съгласно представен списък.

За Държавата, чрез Министъра на финансите, се явява гл.юриск. Д.С., която поддържа жалбата и се присъединява към становището на адв. Б..

Въззивата страна „ОБЩИНСКА БАНКА“ АД се представлява от юриск. С., която оспорва подадената въззивна жалба, а решението като правилно и обосновано, да бъде потвърдено. Претендира разноси, съобразно представен списък.

От събраните по делото доказателства, приложени към гражданско дело № 2106/ 2020 година по описа на РС- Ловеч, преценени поотделно и в тяхната взаимовръзка и обусловеност, съдът приема за установено следното:

На 30.06.2008 година между „Общинска банка“ АД, като кредитор от една страна, и ЕТ „И. Й. – 03“, като кредитополучател от друга, е сключен договор за банков револвиращ кредит № Л 153/ 30.06.2008г., за сумата от 12 500 евро със срок за погасяване 20.10.2010 година. С Анекс №1 от 20.09.2011 година е удължен крайния срок за погасяване на договора до

20.09.2012 година.

Кредитът е обезпечен с учредяване на договорна ипотека върху $\frac{1}{2}$ ид.ч. от ПИ в град ***, целия с площ от 324 кв.м. с идентификатор 43952.513.1745 по КKKP на град Ловеч, както и реално целия втори етаж, находящ се двуетажна жилищна сграда с идентификатор 43952.513.1745.1, представляващ самостоятелен обект с идентификатор 43952.513.1745.1.2, целия с площ от 92 кв.м., състоящ се от две стаи, кухня, вестибюл, тоалетна, антре и тераса, както и целия таван с таванска стая простираща се над този етаж и югозападна маза в приземния етаж, под стълбището и верандата, който етаж има самостоятелен вход откъм югозапад с каменни стъпала, ведно със съответните идеални част от общите части на сградата и $\frac{1}{2}$ ид.ч. от подобренията и насажденията.

По повод подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 от ГПК от „ОБЩИНСКА БАНКА“ АД против ЕТ „И. Й. – 03“, ЕИК *****, с адрес град *** за вземане по Договор за банков кредит № Л 153/ 30.06.2008 г., е издадена Заповед № 306 за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК от 09.08.2013 година по ч.гр.д. № 1464/ 2013 година и изпълнителен лист.

Въз основа на издадения изпълнителен лист е образувано изпълнително дело № 550/ 2013 година по описа на ДСИ при РС – Ловеч.

С договор от 08.12.2015 година, обективиран в нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот в полза на трето лице № 46, том XV, рег № 6829, дело № 1056/ 2015 година, И. Й. И., продава на Д. И. И. (негова дъщеря), която купува в полза на С. И. И. (неин син и съответно внук на продавача) и Ц. И. Й. (син на продавача), с равни права, на следните недвижими имоти: поземлен имот в землището на с. *** с идентификатор № 02935.178.15 в м. Могилата, с площ от 1 000 кв.м., нива; поземлен имот в землището на с. *** с идентификатор № 02935.193.8 в м. Припека, с площ от 631 кв.м. лозе, и поземлен имот с идентификатор № 02935.501.38, находящ се в с. ***, ***, с площ от 1 513 кв.м., ведно с построените в имота: едноетажна жилищна сграда с идентификатор № 02935.501.38.1 с площ от 41 кв.м.; едноетажна друг вид сграда за обитаване с идентификатор № 02935.501.38.2 с площ от 56 кв.м.; едноетажна друг вид сграда за обитаване с идентификатор № 02935.501.38.3 с площ от 15 кв.м.; едноетажна друг вид сграда за

обитаване с идентификатор № 02935.501.38.5 с площ от 25 кв.м., както и всички трайни подобрения в имота, като продавачът запазва правото на ползване на този имот на себе си и съпругата си до край на живота им.

С постановление за възлагане от 28.11.2019 година по изпълнително дело № 550/ 2013 година по описа на ДСИ при РС – Ловеч, след извършена публична продажба, ипотекираният имот е възложен на купувача за сумата от 27 333 лева.

Съгласно представена справка и подробна сметка към дълга от ДСИ по изпълнително дело № 550/ 2013 година по описа на ДСИ при РС – Ловеч, към 07.12.2020 година с длъжник ЕТ „И. Й. 03“ дължимата сума е в общ размер на 56 458.94 лева.

Приложена е справка от имотния регистър от която се установява, че приживе И. Й. се е разпоредил с притежаваните от него имоти, съответно през 2009г. с договор за доброволна делба и с договори за продажба съответно от 14.09.2015г.; 24.11.2015 г. и процесния от 08.12.2015 г.

С искова молба от 09.12.2020 година (пощенско клеймо от 07.12.2020 година) съдът е сезиран с иск по чл. 135 от ЗЗД, предявен от за обявяване недействителност по отношение на „ОБЩИНСКА БАНКА“ АД на договор от 08.12.2015 година, обективизиран в нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот в полза на трето лице № 46, том XV, рег № 6829, дело № 1056/ 2015 година, с който И. Й. И., продава на Д. И. И., която купува в полза на С. И. И. и Ц. И. Й., с равни права, на следните недвижими имоти: поземлен имот в землището на с. *** с идентификатор № 02935.178.15 в м. Могилата, с площ от 1 000 кв.м., нива; поземлен имот в землището на с. *** с идентификатор № 02935.193.8 в м. Припека, с площ от 631 кв.м. лозе, и поземлен имот с идентификатор № 02935.501.38, находящ се в с. ***, ***, с площ от 1 513 кв.м., ведно с построените в имота: едноетажна жилищна сграда с идентификатор № 02935.501.38.1 с площ от 41 кв.м.; едноетажна друг вид сграда за обитаване с идентификатор № 02935.501.38.2 с площ от 56 кв.м.; едноетажна друг вид сграда за обитаване с идентификатор № 02935.501.38.3 с площ от 15 кв.м.; едноетажна друг вид сграда за обитаване с идентификатор № 02935.501.38.5 с площ от 25 кв.м., както и всички трайни подобрения в имота.

В хода на производството пред първата инстанция ответникът И. Й. И.,

е починал на 15.05.2021 година. Съгласно представеното удостоверение изх. № 2036-46/ 25.08.2021 година, наследниците на И. И. са С.Д. И. – съпруга, Ц. И. Й. – син, и Д. И. И. – дъщеря, които са конституирани като ответници. От приложените по делото съдебни удостоверения се установява, че наследниците по закон са подали заявление за отказ от наследство по реда на чл. 52 от ЗН. По аргумент от разпоредбата на чл. 53 от ЗН те не могат да бъдат заместени, а се уголемява делът на останалите. В конкретния случай, тъй като няма други наследници по закон от този ред, а наследниците от втори ред – родители, са починали, към наследяване следва да бъдат призовани трети ред наследници. Този ред включва две групи роднини: възходящи от втора и по-горна степен, заедно наследници от сребрена линия – братя и сестри, а по право на заместване техните възходящи. Видно от приложеното удостоверение изх. № 05./ 10.03.2022 г. починалия няма живи възходящи от втора и по-горна степен, няма роднини от втора степен по сребрена линия - братя и сестри. Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал.4 от Закона за наследството, ако починалият не е оставил възходящи от втора и по-горна степен, братя и сестри и техните низходящи наследяват, роднините по сребрена линия до шеста степен, вкл., като по-близките по степен изключват по-далечните.

От удостоверението за родствени връзки се установява, че няма живи роднини от трета степен по сребрена линия, поради което се призовават към наследяване роднини от четвърта степен по сребрена линия – първи братовчеди.

В случая от данните по делото се установява, че починалата страна има шест първи братовчедя, от които само един жив - Н. И. Н.ов, който от своя страна има вписан отказ от наследство. Наследниците на останалите са съответно: на Н. Х. Н.ов – М. Н.ова Н.ова и Р. Н.ов Х.; на Ц. Х.а М. – Р. В. Х.; на Т. И. И. – С. И. Д. и Н. И. Д.; на К.М.К. – П.М. И.; на П.М.К. – В.П.М. и К.П.Д.. По аргумент от разпоредбата на чл. 53 от ЗН те не могат да бъдат заместени, а се уголемява делът на останалите, но тъй като по отношение на всички призовани към наследяване е налице отказ, е приложима разпоредбата на чл. 11 от Закона за наследството.

Съгласно писмо изх. № 11-00-13-5-1/ 01.06.2022 година от Кметство с. Баховица, Община Ловеч, че бащата на починалия И. Й. Й., няма братя и

сестри.

От направената справка в НБД и приложените удостоверения за родствени връзки и наследници не се установява наличието на други роднини по смисъла на чл. 8, ал.4 от Закона за наследството.

В първоинстанционното производство с протоколно определение от 29.09.2022 година на основание чл. 227, вр. чл. 31, ал.1 от ГПК, като ответник е конституирана Държавата, представлявана от министъра на финансите.

Безспорно е, че Павловият иск е облигационен и няма вещноправни последици, т.е. при уважаване на иска вещта не се връща в патримониума на прехвърлителя. Увреждащата сделка е действителна за страните по нея, но се счита за нестанала, само по отношение на кредитора-ищец и той получава възможността да насочи изпълнението за удовлетворяване на вземането си към прехвърленото имущество, независимо, че то е преминало в патримониума на трето лице. В този смисъл ТР № 5/ 29.12.2014 г. на ВКС по т.д. № 5/ 2013 г. на ОСГТК.

При това положение правилно като страна в производството на основание чл. 11 от ЗН вр. чл. 31, ал.1 от ГПК, е конституирана държавата, представлявана от Министъра на финансите.

При установената по-горе фактическа обстановка, съдът счита, че така предявеният иск е допустим, като разгледан по същество е основателен и доказан. За да бъде уважен предявеният иск ищецът следва да установи при пълно главно доказване наличие на следните кумулативни предпоставки: качеството си на кредитор, вземането да е съществувало към датата на разпоредителната сделка, наличието на увреждане, т. е. да осуетява или затруднява реализирането на правото му и знанието за увреждането, в случая от длъжника и лицето, с което длъжникът е договарял, предвид на това, че сделката е възмездна, като знанието се предполага до доказване на противното, ако третото лице е съпруг, низходящ, възходящ, брат или сестра на длъжника.

Исковата претенция е заявена преди изтичане на петгодишния давностен срок по чл. 110 от ЗЗД, с оглед разпоредбата на чл. 62, ал.2 от ГПК, поради което възражението за погасяване правото на иск е неоснователно.

От данните по делото е видно, че банката - ищец е кредитор на

отчуждителя по договор за банков кредит от 2008 година, като през 2013 година се е снабдила със заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист срещу длъжника-продавач. С постановление за възлагане от 28.11.2019 година по изпълнително дело № 550/ 2013 година по описа на ДСИ при РС – Ловеч, след извършена публична продажба, ипотекираният имот е възложен на купувача за сумата от 27 333 лева. Съгласно представена справка от ДСИ по изпълнително дело № 550/ 2013 година по описа на ДСИ при РС – Ловеч, с длъжник ЕТ „И. Й. 03“, към 07.12.2020 година дължимата сума е в общ размер на 56 458.94 лева.

От приложените справки от имотния регистър се установява, че приживе длъжникът се е разпоредил с имуществото си. В този смисъл последната сделка, предмет на спора е увреждаща кредитора, с оглед данните, че имуществото, с което е обезпечено вземането му по договора за кредит е недостатъчно. При това положение съгласно разпоредбата на чл. 133 от ГПК цялото имущество на длъжника служи за общо обезпечение на неговите кредитори, които имат еднакво право да се удовлетворят от него, ако няма законни основания за предпочитане.

Видно от данните по делото страните по сделката са роднини по права линия, поради което е налице оборимата законова презумпция по смисъла на чл. 135, ал. 2 от ЗЗД. В хода на производството ответниците страни по процесната сделка не са оборили нормативно установената презумпция за знание.

Предвид изложеното настоящата инстанция счита, че са доказани всички елементи на фактическия състав на чл. 135 от ЗЗД, поради което исковата претенция е основателна и следва да бъде уважена.

В този смисъл решение № 260002/ 27.03.2023 година на Ловешкия районен съд по гр.д. № 2106 по описа за 2020 година на същия съд е правилно и следва да бъде потвърдено.

При този изход на процеса въззивника Д. И. И. следва да заплати на въззиваемата страна, направените пред въззивната инстанция разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лева.

Водим от гореизложеното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260002/ 27.03.2023 година на Ловешкия районен съд по гр.д. № 2106 по описа за 2020 година на същия съд.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК Д. И. И., ЕГН *****,
, да заплати на ОБЩИНСКА БАНКА“ АД, ЕИК **, ***, сумата от
300 (триста) лева разноси в производството по делото.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от
връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____